

Anh Em Tôi

Nguyễn Đức Quang

Saigon - Năm 1966

Vừa phải, dít khoát

Anh em tôi hơn trăm năm năm năm
gai uống chai mật đắng, chề bước anh nhینگtrông đến em lòng đầy lo
lắng. Anh em tôi hơn trăm năm mang chiếc
gông đi trong lao tù, cho đến nay cờ Tự Do cắm trên năm
mỏ. Anh em tôi sức chĩa vòn đây nên gian
nan đón đau tới hoài chỉ biết cần rằng mong một ngày
mai, Nhưng băng khuâng sau những cơn giông dài, chĩa tin

C G7 C G7
 nhau dám đâu tin người, đành theo nước non nổi
 trôi. Anh em tôi anh em tôi nhìn mặt
 F C G
 nhau giữa đêm dài lẻ loi. Đêm xa
 Em Am
 xôi, đêm không thôi, tối vô
 Em G G7
 cùng nào ai rõ ai. Xin vớt
 C Am Dm
 vai nó nhau cho gần, đi bên ngang bước hai chân trần, cùng nhau
 F Am D7 G
 ta giữ thơm cho người Việt Nam. Hôm qua
 C Am C G
 ta đón đau nhức nhối, hôm nay ta sẽ tuyên ngôn rằng: Việt
 D G7 C
 Nam này sẽ nhất định vẻ vang.